

po prozkoumání pravého stavu věci zemským výborem změněno, jak se také skutečně stalo. Když tedy žalovaný, zvědév teprve z rozhodnutí zemského výboru, co se stalo, zakročil o změnu a reasumování schvalovacího řízení, bylo družstvo povinno vyčkati, až jak toto řízení dopadne, když lhůta pro udělení souhlasu zemského výboru v kupní smlouvě stanovena nebyla, žalované družstvo kupní cenu od žalovaného přijalo a jemu prodaný pozemek do užívání vydalo. Za toho stavu věci nelze tedy v původním odepření souhlasu zemského výboru, zejména když v zápětí po něm následovala reasumace schvalovacího řízení, spatřovati definitivní zmaření dotčené odkládací výminky. Když potom po konaném šetření usnesením ze dne 9. listopadu 1932 vyslovil zemský výbor země České předběžný a podle výměru zemského úřadu ze dne 5. dubna 1933 definitivní souhlas s odprodejem sporného pozemku žalovanému, byla odkládací výminka včas splněna a žalující družstvo není oprávněno se domáhati toho, aby byl knihovní vklad vlastnického práva, jehož žalovaný následkem toho dosáhl, prohlášen za neplatný a zrušen, a jest bez významu, zdali byl žalovaný mezitím ze žalujícího družstva vyloučen čili nic, neboť v té příčině jest rozhodující stav, jaký byl v době sjednání kupní smlouvy. V odvolání proti rozsudku prvního soudu namítalo žalující družstvo též nesprávné hodnocení usnesení zemského správního výboru ze dne 5. dubna 1933. Odvolací soud se sice touto námitkou nezabýval, avšak v té příčině nejde o hodnocení důkazů, nýbrž o výklad listiny a tedy o právní posouzení, jež může dovolací soud sám přezkoumati. Usnesení to vložil první soud správně, když je nazval dodatečným udělením souhlasu, neboť ničím jiným usnesení to není než souhlasem k odprodeji sporného pozemku žalovanému, a to pro perfekci kupní smlouvy ze dne 3. ledna 1929 úplně stačí.

Čís. 16138.

Výmaz společenstva po skončené likvidaci ze společenstevního rejstříku nemá vlivu na rozepří, stal-li se teprve za sporu a je-li společenstvo zastoupeno advokátem nebo (v neadvokátském sporu) jinou osobou vykázanou plnou mocí.

(Rozh. ze dne 26. května 1937, Rv I 1768/35.)

Srv. rozh. č. 14634, 15687 Sb. n. s.

Žalobce podal dne 3. června 1929 na žalované společenstvo s ručním omezeným (obecně prospěšné stavební a bytové družstvo »S.«) žalobu na zaplacení 122.906 Kč 51 h, omezených na 119.961 Kč 26 h. Žalované společenstvo udělilo pro uvedený spor řádnou procesní plnou moc ze dne 14. června 1929 Dr. Janu V. K., advokátu v P., a pustilo se do sporu. Teprve při ústním jednání v první stolici, konaném dne 25. května 1934, přednesl právní zástupce žalovaného společenstva, že bylo dne 27. října 1932 následkem skončení likvidace z rejstříku společenstev u krajského obchodního soudu v P. vymazáno. Nižší soudy uznaly podle žaloby. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalované družstvo uplatňuje v dovolání, podobně jako již v odvolání, zmatečnost řízení podle § 477 č. 5 a 4 c. ř. s., kterou spatřuje v tom, že, byvši vymazáno z rejstříku, zaniklo a přestalo existovati a tím pozbylo i procesní způsobilosti i zákonného zastoupení (§ 7 c. ř. s.). Dovolatel zastává názor, že v souzeném případě nelze užití §§ 35 a 158 c. ř. s., ježto řečené zákonné předpisy, jak plyne z jejich znění, předpokládají, že nastoupí právní nástupce nebo zákonný zástupce zmocnitelův, což však není v souzeném případě možné, ježto společenstvo s ručením omezeným nemá po skončené likvidaci zákonného zástupce ani právního nástupce, není tu jmění ani osob ručících, a je proto podle názoru dovolatele procesní plná moc jeho právního zástupce hledíc na ustanovení § 1023 obč. zák. zánikem družstva zrušena. S tím názorem nelze souhlasiti. Zánik procesní strany nebo její procesní způsobilosti za sporu má podle §§ 155, 158 c. ř. s. v zápětí přerušeni řízení jen tehda, není-li strana ta v advokátském sporu zastoupena advokátem. Procesní plná moc není zánikem právnické osoby dotčena, neboť v té příčině nerozhoduje ustanovení § 1023 obč. zák., nýbrž platí tu § 35 c. ř. s. Ustanovení §§ 35, 158 c. ř. s. nerozlišují, zdali jde o osobu fyzickou, či právnickou. Úmyslem zákona jest, aby byl odpůrce právnické osoby chráněn ve svých právech a aby bylo zajištěno pokračování ve sporu (rozh. č. 14634 a 15687 Sb. n. s.). Ostatně i výmaz společenstva z obchodního rejstříku může býti zrušen a v likvidaci pokračováno, jako se to ukázalo právě u žalovaného družstva. Žalobce totiž podal u rejstříkového soudu žádost, aby usnesení o výmazu žalovaného společenstva bylo zrušeno, nižší soudy žádosti nevyhověly, avšak nejvyšší soud usnesením ze dne 5. června 1935, R I 528/35, uveřejněným pod č. 14420 Sb. n. s., usnesení obou soudů zrušil a uložil rejstříkovému soudu, aby znovu o žádosti té rozhodl, ježto, dokud není prokázáno uspokojení věřitelů, nelze mluvit o skončení likvidace a nelze vymazati společenstvo z obchodního rejstříku, a to tím méně, když proti společenstvu jest zahájen spor o zaplacení pohledávky. Při tom nejvyšší soud vyslovil, že, bude-li zjištěno žalobcovo tvrzení, že mu byla proti společenstvu přisouzena pohledávka 119.961 Kč 26 h a že likvidátoři se o její zapravení nebo úhradu dokud nepostarali, ač žaloba byla podána již před zahájením likvidace, nezbude, než aby v likvidaci bylo pokračováno.

Čís. 16139.

Pouhým odevzdáním zabavené vkladní knížky nenabývá vymáhající věřitel práv k pohledávce z vkladní knížky, nýbrž jen soudním výrokem povolujícím příkázání.

Od písemného převáděcího prohlášení ve vkladní knížce může býti po případě upuštěno, nikoli však od písemného usnesení o příkázání pohledávky. Poddlužnice (záložna) jest oprávněna namítati, že vymá-